

New York Timesi bestsellerite autor

ROBYN CARR

neli sõpra



**Kirjastuselt Ersen ilmunud
Robyn Carri raamatud:**

Kunagi ei ole liiga hilja
Ootamatu õnn
Puhtalt lehelt
Neli sõpra

* * *

sari THUNDER POINT

Eksleja
Uustulnuk
Kangelane
Võimalus
Tõotus
Kojutulek
Üks soov
Uus lootus
Meeletuimad unelmad

sari SULLIVANI RISTUMISKOHT

Mida kõike me leiame
Kohe hakkab juhtuma

sari NEITSIJÕGI

Neitsijõgi

New York Timesi bestsellerite autor

ROBYN CARR

neli sõpra

Inglise keelest tõlkinud Ann Kitsnik

ERSEN

Robyn Carr
Four Friends
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektor Inna Viies

Copyright © 2014 by Robyn Carr
© 2018 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M02340018
ISBN 978-9949-82-181-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee

Pühendatud Dianne Moggyle, minu kallile sõbrale,
kes on alati minusse uskunud.

Üks

Gerri Gilbert tuli uksele, jalas hallid dressipüksid, mille ühel põlvel oli auk ja mille ühel säärel oli palistus lahti hargnenud. Musta kapuutsiga dressipluusi all oli tal T-särk. Tema tumepruunid lühikesed juuksed olid turris, nagu oleks ta just voodist tõusnud, käes hoidis ta kohvitassi, silmad olid vidukil ja näol pahur ilme. "Sa tulid viis minutit varem. Jälle. Me oleme sellest rääkinud. Palun ära tule liiga vara. Iga hommikune minut on mulle väga oluline."

Sonja Johanson tõstis sõrme huultele ja sundis Gerri vaikima. Päike oli vaevu üle katuseharjade kerkinud ja ta ei tahtnud kogu majarahvast üles ajada. Sonja kandis lõheroosasid dressipükse, valget T-särki ja lõheroosat kapuutsiga dressipluusi. Tema siidjad, õlgadeni ulatuvad mahagonikarva juuksed olid kena klambriga kuklale kinnitatud.

Sonja astus sammu tagasi ja osutas tänavale. Gerri väljus, et paremini näha. Jamisonide muruplatsil kõrgus kuhi riideid, raamatuid ja muud kraami. Samal hetkel ilmus oma maja uksele nende sõber Andy ja virutas vihase röögatuse saatel virna otsa lauaarvuti.

Andy kadus uuesti majja ja uksest manööverdas, selg ees, välja Bryce Jamison, seljas räsitud moega kontorirõivad, särgivarrukad üles kääritud, kraenööp lahti, lips püksitaskust välja tolknemas ja juuksed veelgi hullemini turris kui Gerril. Käes hoidis ta pakitud reisikotti. "Sa oled üks kuramuse segane eit, tead sa seda?" karjus ta majja. Mees

pööras ümber ja marssis kolahunnikust mööda oma sissesõiduteel seisva auto juurde.

“Ja sina ära oma kuramuse nägu enam siia näita!” karjus Andy avatud ukselt talle järele. Siis virutas ta ukse kinni.

“Paistab, et Andy l viskas lõplikult üle,” sõnas Sonja süngelt.

Gerri vastas lühida naeruturtsatusega. “Arvad või?” küsis ta.

“Kas me peaksime midagi tegema?” uuris Sonja.

“Unusta ära,” vastas Gerri enda järel ust sulgedes. Ta asetas oma kohvitassi tellistest piirdele, mis ääristas närtsinud lilledega peenart, ja sirutas end. “Ise teavad, kas lepivad ära või lähevad lahku.”

“Kas peaks küsima, kas ta täna kõndima tuleb?”

“Ta ei tule täna kõndima,” vastas Gerri. “Hakkame nüüd peale.” Gerri suundus hoogsal sammul tänavale.

Sammuke temast tagapool küsis Sonja: “Mida me ütleme?”

“Ära ütle midagi. Ära tee midagi.”

“Aga...”

Gerri vaatas üle õla. “Mitte midagi,” kordas ta.

Sonja tuli tema kõrvale. “Me peaksime vaatama, kas temaga on kõik korras.”

“Anname talle aega kõik asjad välja loopida, kui ta on niimoodi otsustanud. Ma astun enne tööleminekut tema juurest läbi.”

Sonja jätkas: “Olen püüdnud temaga maja suhtenurgast rääkida – seal valitseb täielik segadus ja *feng shui* on lihtsalt kohutav. Ta on tasa-kaalust väljas. Vaata ise.”

Gerri peatus ja vaatas Sonjale otsa. “Just sellepärast ongi parem ta täna rahule jätta. Tead isegi, mida ta sinu soolapuhumisest arvab. Kui hakkad täna *feng shui*’st, tšakratest või karmast jahuma, siis lõpetad sellesama koluhunniku otsas.”

“Aga sellega oleks saanud ju midagi ette võtta!”

“Taeva pärast,” vastas Gerri kärsitult ja jätkas kõndimist. “See oli tema saatus.”

Umbes poole kvartali jagu neist eespool väljus majast väikese- kasvuline naine, samuti dressides. Ta seisatas maja ees, et venitus-

harjutusi teha. Kui nad möödusid, tegi ta ikka veel harjutusi ja Gerri hõikas: "Hommikust, BJ." Sonja lisas: "Kas tahad täna koos meiega kõndida, BJ?"

"Täna kutsumast, aga ma jooksen täna," vastas ta neile lehvitades.

Kui maja selja taha jäi, ütles Sonja: "Oma käitumisega tekitab ta tohutult palju halba karmat."

"Ta tahab joosta," vastas Gerri. "Ära küsi kogu aeg. Ma jookseksin ise ka, kui põlved kannataksid."

"Aga see on ebasõbralik," sõnas Sonja.

"Mõned naised ei taha sõbrannasid," märkis Gerri. "Minu meelest oli ta aus ja üldsegi mitte ebasõbralik. Ta tahtis omaette olla."

"Kas see ei tundu sulle kummaline?"

"Ei, ma arvan, et ta tahtis omaette olla. Kas sa kavatsed kogu aeg rääkida? Sel juhul riskin ma täieliku halvatusena ja jooksen koos BJ-ga."

"Oled täna kuidagi pahur? Võin kihla vedada, et sa tegid eile õhtul kummelitee asemel väikese napsi."

"Ole vait, Sonja," vastas Gerri.

Nad olid peaaegu kaks aastat hommikul kella kuuest kiirkõndi teinud. Sonja oli selle algatanud. Ta oli terviseguru, innustaja ja tihti-peale Gerrile tõeline nuhtlus. See oli Sonja elukutse. Ta oli *feng shui* konsultant ja kodukujundaja, kes koostas personaalseid värvikaarte ja midagi, mida ta nimetas eludiagrammideks ja mis kujutas lühikest ülevaadet sinu minevikust, olevikust ja eesmärkidest ja mis pidi tagama täieliku tasakaalu ja edu. Lisaks sellele oli ta taimetoitlane, alustaja taimetark, osajaga jooga- ja meditatsiooniõpetaja ning talumatu perfektsionist. Sonja oli kinkinud Gerrile terve riulitäie raamatuid igaks elujuhtumiks alates keha pH kindlakstegemisest ja lõpetades õpetusega, kuidas taimede abil muretult menopausist läbi libiseda. Neid raamatuid keeldus Gerri kangekaelselt lugemast.

Gerri ja Andy olid olnud naabrid ja sõbrad juba viisteist aastat, alates ajast, kui Andy viskas välja oma esimese abikaasa. Nüüdseks

olid nad mõlemad hilistes neljakümnendates, ka Sonjale oli äsja neljas kümme ette lõõnud. Kui Sonja mõne aasta eest nende naabruse elama asus, võtsid Gerri ja Andy ta lahkesti vastu, kuid tüdinesid otsemaid tema looduslähedastest ja metafüüsilistest õpetustest. Aga – ja see oli oluline aga – kui keegi oli haige, mures või hädas, siis oli Sonja see, kes abi pakkus, olgu selleks siis massaaž, potitäis hautist, transport või midagi muud vajalikku. Kui Gerri pärast hemorroidideoperatsiooni omadega läbi oli, oli Sonja abiks istevanni tegemas, puljongit keetmas, valuvaigisteid andmas ja loomulikult oli tal varuks suurepärase looduslik lahtisti. Gerri oli saanud selgeks, et õiget lahtistit õpid sa vääriliselt hindama siis, kui endal häda käes.

Sellest hoolimata võis ta olla paganama tüütu.

Läbinud vähem kui kolmveerand tunniga viis kilomeetrit, läksid nad lahku, kusjuures Gerri higistas nagu poksija ja Sonja säras kütkestavalt. Gerri sisenes kolistades majja. “Kas kõik on üleval?” röögatas ta kõõgi poole suundudes.

Phil istus laua taga, kohvitass ees, ajalehed enda ette laiali laotatud ja luges arvatist e-kirju ja uudiseid. “Nad on üleval,” vastas ta. “Enam-vähem.”

Gilbertite lapsed olid kolmteist, kuusteist ja üheksateist. Poiss, tüdruk, poiss. “Sa pidid nad päriselt üles ajama, Phil.”

“Seda ma tegingi,” vastas mees pilku tõstmata. “Ma teen seda igal hommikul.”

Naine rühkis trepist üles ja asus uksi lahti tõmbama. “Maast lahti! Ma ei taha hiljaks jääda!” Seejärel suundus ta oma vannituppa ja imestas, miks, pagana päralt, ei suuda Phil ühe lihtsa ülesandega hakkama saada – saada lapsed voodist välja sellal, kui tema kõndimas on. Hoolimata sellest, et ta plaanis täna hiljem tööle minna, ärritas see teda. Ent viimasel ajal ärritas teda kõik, sest tal oli alanud menopaus ja ta oli sageli turtsakas.

Ta laskis veel voolata mööda oma alasti keha, jahedal veel, mis alan- das tema kehatemperatuuri. Sel hetkel ootas ta elult ainult tasakaalu- tunnet..